

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/90/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111225997
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2111225997.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanej H. O., K.. XX.XX.XXXX, O. G. XX, Z., o zaplatenie 553,58 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom podaným na tunajšom súde 30.11.2011 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 553,58 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uplatnená pohľadávka pozostávala z istiny vo výške 303,91 eur, zo zmluvného úroku vo výške 193,48 eur, z poplatku za výber z bankomatu vo výške 11,45 eur, zo zmluvnej pokuty vo výške 19,08 eur, zo sankčného úroku vo výške 4,78 eur, z mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 20,87 eur a jej príslušenstvo, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne z istiny od 11.12.2009 do zaplatenia. Návrh odôvodnila tým, že žalobkyňa ako veriteľ uzatvorila so žalovanou ako dlžníčkou dňa 15.08.2007 úverovú zmluvu č. 3708129292, ktorá je zároveň zmluvou o revolvingovom úvere 5807003950 s úverovým rámcom vo výške 663,88 eur, nároky z ktorej si uplatňuje v tomto konaní.

Žalovaná sa k návrhu písomne nevyjadрила.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia nakoľko ide o drobný spor, a zo zmluvy o úvere z 15.08.2007, všeobecných úverových podmienok, výpisu z obchodného registra, splátkového kalendára, výzvy žalobkyne z 25.11.2009 s podacím hárkom s podacím hárkom, ako i z ostatného obsahu spisu, zistil nasledovný skutkový stav veci.

Žalobkyňa je obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalobkyňa ako veriteľka a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 15.08.2007 úverovú zmluvu č. 3708129292, na základe ktorej poskytla žalobkyňa žalovanej úver vo výške 4.504,- Sk s jednorazovým čerpaním. Ide o formulárovú zmluvu, v ktorej hlavnej časti sa uvádzajú údaje o osobe dlžníka a podmienky poskytnutia a splácania poskytovaného úveru, a v ktorej záverečnej časti je obsiahnutá predtlač textu písaného drobným písmom, v ktorom sa uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚP“), uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste, s ktorými sa žalovaná, ako vyplýva z predtlačenej vyhlásenia uvedeného v zmluve, oboznámila a prejavila s nimi súhlas. Ďalej sa v tejto časti uvádza, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú záväzkový vzťah - zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške stanovenej v hlave 8 a 9 ÚP s tým, že na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 ÚP.

V zmysle hlavy 8, § 1, 2, 3 ÚP, zmluvné strany uzatvárajú popri úverovej zmluve a zmluve o poskytnutí revolvingového úveru (RÚ), na základe ktorej vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru. Klient je oprávnený čerpať RÚ opakovane, prostredníctvom úverovej karty (ÚK), za podmienok stanovených v ÚP (úverových podmienkach), a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Strany si dohodli úverový rámec vo výške 497,91 eur (15.000 Sk), ktorý sa zaväzuje klient vrátiť a zaplatiť úroky.

Strany sa dohodli na tom, že ÚK (úverová karta) spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať, ak si bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z ÚZ, ÚP a platných právnych predpisov. Neoddeliteľnou súčasťou metodickej príručky je aktuálny sadzobník poplatkov a odmien. Zmluva o RÚ sa stáva platnou podpisom ÚZ a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom ÚK, po jej riadnej a včasnej aktivácii.

V zmysle hlavy 9, § 5, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý RÚ v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca, pričom splátka zahŕňa dohodnuté úroky, príslušná časť čerpaného revolvingového úveru a pravidelné poplatky.

V zmysle hlavy 7, § 3 ÚP, klient je povinný splatiť celý čerpaný úver na požiadanie spoločnosti v prípade, ak sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Z predloženého výpisu z účtu žalovanej je zrejmé, že žalovaná po prvý raz čerpala revolvingový úver dňa 01.08.2008 a za obdobie do 12.11.2008 vyčerpala spolu sumu 663,88 eur, a to formou výberu peňažných prostriedkov z bankomatu a platbou úverovou kartou.

Žalovaná nesplácala poskytnutý úver podľa dohodnutých podmienok, žalobkyňa si listom z 25.11.2009 uplatnila právo vyplývajúce jej z úverových zmluvných podmienok na splatenie celého čerpaného úveru, ktorý predstavoval sumu 553,58 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku 15.08.2007 (ďalej len „Občiansky zákonník“), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku 15.08.2007 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona

sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou, ktorý mal byť založený zmluvou o revolvingovom úvere, je vzhľadom na charakter jej účastníkov vzťahom spotrebiteľským v zmysle zhora citovaných zákonných ustanovení, a preto vznik zmluvy ako aj nároky z nej vyplývajúce posudzoval nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je ako zmluvný typ v zmysle § 261 Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis a ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu o úvere stanovuje špecifické náležitosti (§ 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.) a čo je pre posudzovanie v konaní uplatneného nároku rozhodujúce, pre jej platnosť kogentne vyžaduje písomnú formu s následkom neplatnosti právneho úkonu pri jej nedodržaní (§ 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z.).

Z predloženého formulára označeného ako úverová zmluva - návrh na uzavretie úverovej zmluvy súd zistil, že medzi účastníkmi bola uzavretá individuálne špecifikovaná zmluva o úvere s jednorazovým čerpaním. Jej súčasťou bolo tiež žalobkyňou vopred naformulované zmluvné dojednanie, uvedené drobným písmom v závere lícnej strany formulára, podľa ktorého podpisom úverovej zmluvy jej účastníci zároveň uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Je nepochybné, že žalovaná vstupovala do právneho vzťahu so žalobkyňou práve za účelom zabezpečenia si finančných prostriedkov prostredníctvom klasického úveru s jednorazovým čerpaním, avšak podpis vyjadrujúci jej vôľu uzavrieť úverovú zmluvu znamenal zároveň aj jej formálny súhlas so zmluvným dojednaním týkajúcim sa zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktoré vzhľadom na štandardizovaný typ zmluvy nebolo v jej možnostiach ovplyvniť, resp. odmietnuť. Súd má za to, že takýto prístup v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch, keď dodávateľ vnucuje spotrebiteľovi iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom čase vo sfére jeho záujmu sa prieči dobrým mravom, v dôsledku čoho je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka takýto právny úkon neplatný. Záver o neplatnosti právneho úkonu žalovanej, ktorá mala podpisom vyjadriť svoju vôľu uzavrieť so žalobkyňou okrem úverovej zmluvy i zmluvu o revolvingovom úvere, možno tiež vyvodzovať z rozporu s ustanoveniami § 37 ods. 1 a § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže s ohľadom na zistené skutočnosti možno usudzovať na nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovanej, keď právny úkon žalovanej nebol v tomto prípade prejavom jej skutočnej (danej) vôle, ale vôle žalobkyne ako výlučného zostavovateľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd navyše poukazuje na to, že zmluvné dojednanie o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj z nej vyplývajúce práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré boli upravené v úverových zmluvných podmienkach, sú všeobecné a neurčité, čo je v rozpore s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a zároveň tieto dojednania neobsahujú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Ako už bolo zdôraznené vyššie, zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje pre platnosť spotrebiteľskej zmluvy o úvere písomnú formu, pre dodržanie ktorej sa vo všeobecnosti vyžaduje jednak písomný prejav a jednak podpis konajúcej osoby. Súd na základe vyššie uvedených úvah dospel k záveru, že v danej veci dojednanie o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere obsiahnuté v úverovej zmluve je neplatné, v dôsledku čoho potom nie je daná podmienka písomnej formy zmluvy, nároky z ktorej si žalobkyňa uplatnila v tomto konaní. Súd dodáva, že na uvedenom závere nič nemení ani tá skutočnosť, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere došlo k vzájomnému plneniu medzi účastníkmi, keďže z dikcie § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že absencia písomnej formy spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy.

Vychádzajúc z uvedeného, keďže žalovaná plnením žalobkyne získala majetkový prospech na základe neplatného právneho úkonu, súd posudzoval nároky uplatnené v tomto konaní podľa ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho poriadku o bezdôvodnom obohatení. V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Z predloženého výpisu z úverového účtu vyplynulo, že žalovaná od žalobkyne na základe neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere získala sumu 663,88 eur, pričom jej vrátila sumu 371,80 eur. Súd dodáva, že uplatnené úroky, poplatky za výber hotovosti z bankomatu a za vedenie účtu, ako aj sankčné plnenia boli žalovanej účtované bez právneho dôvodu, keďže zmluva je v celom rozsahu, a teda aj vo vzťahu ku konkrétnym zmluvným dojednaniám týkajúcich sa úrokov, poplatkov, či sankcií neplatná, a preto ich nemožno započítavať na ťarchu žalovanej. Skutočná pohľadávka žalobkyne voči žalovanej tak predstavuje sumu 292,08 eur, ktorá zodpovedá rozdielu medzi sumou peňažných prostriedkov žalobkyňou poskytnutých a sumou, ktorú žalovaná žalobkyňi už vrátila, a teda rozsahu, v akom sa žalovaná na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila.

Súd však z úradnej povinnosti skúmal, či nárok žalobkyne nie je premlčaný.

Pre úplnosť sa uvádza, čo sa týka § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22.10.2014 sp. zn. 11Co/377/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.01.2015 sp. zn. 11Co/427/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11.12.2014 sp. zn. 4Co/134/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offio (aj bez námietky).

Procesná norma bez ohľadu na mieru legislatívneho vyjadrenia tohto pravidla pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodiť pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

Kto márne nechá uplynúť premlčaciu lehotu (ktorej dĺžka ani režim sa nijako novou úpravou nemenili), jeho právo sa už o zložku právneho nároku oslabilo, hoci podmienene (úplne až účinným „dokonaním“ premlčania v súdnom konaní), no podstatné je, že žiadne právo týmto za účinnosti starej právnej úpravy nenadobudol, a nebola porušená jeho dôvera v právo, pretože podľa zásady *vigilantibus iura scripta sunt* tento subjekt musel počítať s tým, že svoje právo stratí, a to výlučne dôsledkom svojej nedbanlivosti (Doc. JUDr. Marek Števíček, PhD.: Zákon a sudcovia, K výkladu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa).

K použitiu Občianskeho zákonníka pri premlčaní súd uvádza nasledovné. Za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva) je plošné vylúčenie občianskoprávnej úpravy inštitútov súkromného práva a naopak paušalizovanie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru nenáležitú. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené. Dualistický systém záväzkového práva

na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dualistická právna úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.). Uprednostnenie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Za nedostatočný na presadenie obchodného práva považuje súd aj argument, že rovnaká právna úprava dopadá na obidve strany zmluvného vzťahu. Súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, a nemožno prehliadnuť pritom fakt, že sú to predovšetkým dodávateľia, ktorí uplatňujú práva na súde. Spory iniciované spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.11.2013 sp. zn. 6Co/2/2013).

Je zrejmé, že všeobecná premlčacia doba v Obchodnom zákonníku - 4 roky je dlhšia, ako premlčacia doba pri bezdôvodnom obohatení v Občianskom zákonníku (2 roky subjektívna doba, 3 roky objektívna doba). Zároveň je nepochybné, že v danej veci je pre žalovanú ako spotrebiteľa priaznivejšie, keď súd aplikuje ustanovenie zákona, ktoré upravuje kratšiu premlčaciu dobu, t.j. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nepredlžuje sa tým stav právnej neistoty.

Súd považuje ustanovenia o premlčaní v zmysle Občianskeho zákonníka za priaznivejšie pre spotrebiteľa aj z nasledovných dôvodov. V zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka (spočítanie a pretrhnutie premlčacej doby), ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Z tohto ustanovenia Obchodného zákonníka je zrejmé, že v prípade čiastočného plnenia záväzku platí, že dôjde k uznaniu zvyšku dlhu a teda k pretrhnutiu premlčacej doby, čo spôsobí začatie plynutia novej premlčacej doby. Ďalej Obchodný zákonník upravuje v § 407 ods. 2, že platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Takéto ustanovenia Občiansky zákonník neobsahuje. Aj tu teda možno vidieť podstatný rozdiel v dopade právnej úpravy o premlčaní obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, a nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti právnej úprave premlčania v Občianskom zákonníku, ktorá takéto ustanovenie (vyššie uvedené) o pretrhnutí premlčacej doby neobsahuje. Je logické, keď súd pripustí aplikáciu premlčania toho ktorého kódexu ako celku, pričom pri zohľadnení vyššie uvedených následkov, je potrebné konštatovať, že úprava premlčania ako celok je pre spotrebiteľa priaznivejšia podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Táto je totiž „citlivejšia“. Takýto výklad (použitie občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter) nepriamo odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí z 19.06.2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013.

V § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda upravená tzv. subjektívna premlčacia doba, v odseku 2 tohto ustanovenia premlčacia doba objektívna - trojročná. V prípade uplynutia ktorejkoľvek z nich nemožno právo priznať.

Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je s poukazom na uvedené potrebné viazať na okamih čerpania jednotlivých súm žalovanou. S poukazom na uvedené začala 3-ročná premlčacia lehota plynúť najneskôr od nasledujúceho dňa po poslednom čerpaní finančných prostriedkov žalovanou (posledné čerpanie bolo k 12.11.2008) teda od 13.11.2008 a márne uplynula dňa 14.11.2011 - pondelok (13.11.2011 pripadlo na nedeľu a najbližší pracovný deň bol pondelok 14.11.2011). Žaloba bola na súd podaná až 30.11.2011, čo je po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie sa týka aj úrokov z omeškania /povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok; porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26.11.2014 sp. zn. 24Co/93/2014/.

Vzhľadom na uvedené súd návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď žalobu v celom rozsahu zamietol, a preto v spore úspešným účastníkom je žalovaná, avšak keďže si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku a náhradu trov konania jej nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.